

ÖZVATAN'IN

Kaleminden

Özkan DAĞ

Okul Müdürü

Merve SELVİ

Okul Müdür Yardımcısı

İkbal AKKAR TOKGÖZ

İlhan ATAÇ

Arzu GİRİTLİOĞLU ASKER

Yayın Kurulu

Yaren DURMAZ

Grafik Tasarım

*2024, İstanbul Esenyurt Yusuf Özvatan Ortaokulu öğrencileri.
Tüm yayın hakları saklıdır. İzin almadan hiçbir yolla çoğaltılamaz
ve kullanılamaz.*

1. Baskı: Mayıs 2024

geleceğin yazarları

İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü

Yusuf Özvatan Ortaokulu

Mevlana Mahallesi 1941. Sokak No:7 Esenyurt/İstanbul

Telefon: 02128530061

Belgegeçer: 02128530092

Çocuklarımız, hayal dünyasında sınırsız yolculuk yapabilen seyyahlarımızdır. Hissettiklerini kağıda aktarmakta özgür birer bireydir çocuklarımız. Bazen bir kuş sesinde, bazen bir çiçek kokusunda, bazen de çizgi kahramanda bulurlar kendilerini. Onların yerinde olduklarını düşünür ve eğlenceli bir yolculuğa çıkarlar.

Zihinlerinde canlandırdıkları dünyayı yürek süzgeçlerinden geçirerek sözcüklere döktü Özvatan'ın evlatları... Evlatlarımız, geleceğin yazarı olma yolunda ilerlemekte. Bu amaçla hazırlamış oldukları dergimizi süsledikleri yazıları ile bizleri sözcüklere doğru bir yolculuğa çıkarıyorlar.

Okulumuz Türkçe öğretmenlerinin rehberliğinde Özvatan'ın evlatlarının hazırlamış oldukları dergimizin, geleceğin yazarı olma yolundaki diğer tüm çocuklara ışık olmasını dilerim.

Yusuf Özvatan Ortaokulunun çalışması olan bu güzide dergi için emeği geçen öğretmen arkadaşlarıma ve geleceğin yazarı olmaya aday okulumuz öğrencilerine teşekkür ederim.

Özkan DAĞ

Okul Müdürü

İÇİNDEKİLER

ZAMAN	1
MİNİK PENCEREMDEN	2
AZİMLİ ANGUT KUŞU OSCAR	3
SEVGİNİN YOLCULUĞU	4
DOĞANIN DENGESİ	5
İMKANSIZLAR BÜTÜNÜ	6
MİLLİ MÜCADELENİN İSİMSİZ KAHRAMANLARI	7
AKBABA İLE PAPAĞAN	8
DÜNYA ÇOCUKLARI	9
ZAMANIN RUHU	10
SAVAŞ VE BARIŞ	11
NİL NEHRİ	12
İNCİ KEFALİNİN YOLCULUĞU	13
ÇOCUK HAKLARI	14

DÜNYA ÇOCUK BAYRAMI	15
ÇEVRE KİRLİLİĞİ	16
ATATÜRK'TÜR	17
BENİM DÜNYAM	18
HEY ÇOCUKLAR	19
KALİTELİ YAŞAM	20
BEZİRGANLAR'IN SAVAŞI	21
CANIM ATA'M	22
TEK GÖZ VE YENER HAN'IN SAVAŞI	23
GÜNEŞ, YILDIZ VE AY ARKADAŞ	24
ORMAN VE HAYVANLAR	25
GÜZEL DOĞAM	26
TABIAT	27
BİLGE OBUR VE KARA CADİ	28

ZAMAN

Zaman saatlerin akışı değil yaşamın kendisidir. Zaman anıların yaşandığı yaraların iyileştiği ve geleceğin inşa edildiği yerdir. Zaman, sabırlı olanların dostudur. Bu yüzden insanlık olarak zamanı yönetmeyi öğrenmek zorundayız. Çünkü zaman dediğim gibi geleceğimizi inşa eder. Zaman aynı zamanda bize göre esnekleşen bir kavramdır. Bu yüzden zamanı doğru kullanmak önemlidir.

Sosyal medyada gezinmek yerine kitap okuyorsanız, 12 saat uyumak yerine 8 saat uyuyorsanız, dinlenmek yerine ibadet veyahut meditasyon yapıyorsanız, zamanı yönetmeyi biliyorsunuz demektir. Zamanla her şey geçer diyen akıllılar şunu bilin ki geçen tek şey zaman olur. Zaman her şeyin ilacıdır ancak içileceği zamanı kendi belirler, Eğer zamanı nasıl kullanacağımızı bilmezsek o bizi kullanır.

Zamanla değişen insanlar var bir de zamanın bile değiştiremediği güzel insanlar...

MİNİK PENCEREMDEN

Büyük bir şehirden, Sisli Köy kasabasına gelen bir ailede bir kız yaşarmış. Bu kız annesini bir hafta önce kaybetmiş ve bunun depresyonu ile yaşar dururmuş.

Annesinin ölümünden sonra her sabah uyandığında odasının penceresinden güneşe bakar ve şöyle söylermiş:

“Bugün de güneş doğdu ama sen hâlâ gelmedin anne!”

Bir gün kız, aşırı fırtınalı bir günde şimşek sesleri ile uykusundan uyanmış. Penceresinden dışarı bakmış ve güneşi görememiş. Bu sefer de pencereden gökyüzüne bakıp şöyle demiş;

- Şimşekler bile yanıma geldi sen gelmedin anne.

AZIMLİ ANGUT KUŞU OSCAR

Bir varmış bir yokmuş Allah'ın kulu çokmuş. Uzak diyarlarda angut kuşu ailesinin bir bebeği dünyaya gelmiş. Minik angut kuşu, dünyaya geldiği ilk andan itibaren azimle çalışarak üç haftada uçmayı öğrenmiş. Aylar, yıllar geçmiş ve artık Oscar, yetişkin bir angut kuşu olmuş. Yetişkin olmasına rağmen yüksekte uçmaya korkarmış. Korkusunu yenmek için ailesinden yardım istemiş ama ailesi Oscar'ı tersleyip moralini düşürmüştü. Bunun üzerine Oscar'ın aklına dedesi gelmiş. Dedesi eski uçuş şampiyonuydu. Dedesinin yanına gidip yardım istemiş. Dedesi korkmana gerek yok Oscar deyip farklı uçuş stilleriyle beraber bilmesi gereken her şeyi öğretip korkusunu yenmesini sağlamış. Artık Oscar, kafasını her yastığına koyduğunda dedesi gibi uçuş şampiyonu olduğunu hayal ediyordu. Dedesiyle konuşmuş, ailesini ikna edip yarışa doğru yola koyulmuşlar. Yarış noktasına varmışlar şanslarına son bileti almışlar ve artık geriye beklemek kalmış. Artık yarış başlamak üzereymiş. Yarış üç bölüme oluşuyordu. Birinci bölge, deniz kenarı; ikinci bölge, Üç Başlı Yılan Mağarası; en tehlikeli üçüncü bölge, Ateş Gözlü Dağ. Yarış başlamış. Birinci Bölge, deniz kenarında olduğu için fırtına varmış. Oscar hızlıca ilerliyordu. Arkasında kurnazlığı ile bilinen guguk kuşu varmış. Guguk kuşu, Oscar'a yaklaştığı zaman hızlı hamlelerle yenden kum alıp Oscar'a fırlatmış ve kum tanecikleri angut kuşunun gözüne kaçmış. Oscar afallamış ama yine de yarışa devam etmiş. Guguk kuşu Max Oscar'ı bir anlığına geçmişti ama Oscar, tekrar hızlanıp Max'i yakalamış. İki kuş da eşitlikle ikinci bölgeye geçmişler. Oscar'ın hemen arkasındaymış Max. Max yine hızlı hareketlerle bu sefer yenden taş alıp fırlatmış. Taş Oscar'ın kanatlarından birine isabet etmiş. Oscar acı hissediyordu kanadında. Ama bunu dedesi için başarmalıydı. Oscar kendini toparlayıp Max'i tekrar geçmişti. Mağaranın karanlığının ardında ışık gözüküyordu ve mağaradan çıkmışlar. Sonunda üçüncü bölge ve en tehlikelisi Ateş Gözlü Mağara'ya varmışlar. Buranın tehlikeli olmasının nedeni her an ateşli taş düşebilirdi. Max, yine bir hile yapıp Oscar'ın ağrıyan kanadına bir darbe vurmuş. Angut kuşunun kanadı, bu son darbeye kırılmış. Artık yarış kazanabilse bir mucizeydi. Dedesinden öğrendiği süzülme taktikini uygulamaya karar vermiş ve bitiş çizgisinin aşağıda olduğunu görmüş ve tek yapması gereken aşağı doğru süzülme. Normalde angut kuşları saatte 97 km hızla uçarken Oscar bu süzülme taktikıyla 160 km hıza çıkmış. Max'i arkasında bırakmış ve yarışı mucizeyle kazanmış. Tarih bunu hiçbir zaman unutmamış. Ailesi ve özellikle dedesi Oscar'la gurur duyuyordu. Max de anlamış ki hile yapmadan azimle çalışmak kuşun kanadını koparmaz.

SEVGİNİN YOLCULUĞU

Sevginin yolculuğu uzun ve eski...

Belki sevgi, doğanın kalbi;

Belki sevgi, yanağını öptüğüm annem;

Belki sevgi, kucağında uyuduğum babam.

Belki sevgi, ninemin reçeli;

Belki sevgi, öğretmenimin ismi;

Belki sevgi, dersini yaptırdığım kardeşim;

Sevginin yolculuğu uzun ve eski...

DOĞANIN DENGESİ

Doğanın bir dengesi vardır. Doğada besin zincirine göre yaratılmış her canlının da bu dengede bir kıymeti mevcuttur. Doğada yaşayan bir canlının soyu, diğer canlıları etkiler. Örneğin, küçük bir karıncanın bile doğadaki yeri büyüktür. Bu da demek oluyor ki doğa tarif edilemez hassas bir dengeye sahiptir. Tabiatın besin zincirinin başında ise biz varız. Hem tüketir hem de üretiriz. Bence insanların besin zincirinin başında olmasının sebebi de bu alışverişte yatar. İşte bu özelliği de insanın güçlü bir iradeye sahip olmasını gerektirir.

İMKANSIZLAR BÜTÜNÜ

Herkesin hayatının baharında olsun, yaşlılığında olsun, her zaman önüne engeller çıkmıştır. Ama bence hayat, imkansızlıklar içinde bir şeyler yapabilme sanatıdır. Yani hayatın hangi yolunda olursak olalım asıl olan, imkansızlıkların içinde kendi dünyamızı kurabilmektir. Bazı insanlar, başlarına gelen olumsuzlukları, kendi hayatlarının gelişimi için imkân görürken, bazı insanlar da yaşadıkları olumsuzluklardan dolayı kendilerine imkansızlığı yakıştırır. Bu sebeple imkansızlığın yanında durmak yerine imkân yaratıp harekete geç. Böylece imkânsızlığın, üzerinden atlanması gereken bir engel olduğunu göreceksin.

MİLLİ MÜCADELENİN İSİMSİZ KAHRAMANLARI

Mehmetçikler siperdeydi,
Herkes vatani için, toprağı için
Canını veriyordu!
Kimse korkmadan, öleceğim demeden savaşıyordu.
Kıyamet kopuyordu ama onlar durmadı.
Vatanları için mücadele etti.
"Milli Mücadelenin İsimsiz Kahramanları"

AKBABA İLE PAPAĞAN

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde uzak diyarların birinde Kuşlar köyü varmış. Burada birbirinden farklı, özgürce yaşayan kuşlar, kimsenin kimseyi kıskanmadığı, hükümdar olmadığı bir köyde yaşamış. Bir gün kuşlar şarkı söyleyip uçuşurken göklerden bir ses yükselmiş. Bu ses, herkesin korktuğu kuş olan akbabaya aitmiş. Kuşlar telaş içinde oradan oraya uçuşurken papağan dayanamayıp akbabaya "Neden herkesi korkutuyorsun? Burada bizimle özgürce yaşayabilirsin." demiş. Akbaba ise sürekli "Sizin gibi güçsüzlerle yaşamam." dermiş. Papağan, bu söze çok üzülmüş. Cevap olarak da "Herkes senin gibi çok güçlü olmak zorunda değil. Kendini bizim yerimize koyarsan bunu anlayabilirsin." demiş. Akbaba, sinirlenip papağana saldırmış ve onu bütün kuşların gözünün önünde ayaklarının dibine alıp, "Bak, sizin gibi güçsüzler hep böyle altta kalır." demiş. Papağan halinden çok utanmış ve hemen orayı terk etmiş. Umarsızca uçarken bir tuzağa yakalanmış ve korkudan bayılmış. Gözünü açtığı anda ise bir kafesin içinde olduğunu anlamış. Papağan, ne yapıp edip buradan çıkmanın yolunu bulmaya çalışmış. Ancak bir türlü altın kafesten kurtulamamış. Papağan, tam umutsuzluğa kapıldığı sırada göklerden bir ses duymuş. Gelen akbabanın önderliğinde diğer kuşarmış. Kuşlar ve akbaba, bir yolunu bulup papağanı kafesten kurtarmış ve köylerine doğru yol almışlar. Papağan, akbabanın kendisini kurtarmaya geldiğine çok şaşırılmış. Kuşların en yaşlı ve bilge olanı da "Hepimiz, yani bütün kuşlar, akbaba ile mücadele edip onu yendik. O da birlikten kuvvet doğduğunu görünce yalnızken güçsüz kalacağını anladı. Çünkü gerçek güç, fertlerin sevgiyle bir araya gelip oluşturduğu güçtür. Böylece tüm kuşlar akbaba ile mutlu, mesut yaşamış.

DÜNYA ÇOCUKLARI

Biz dünya çocuklarıyız,
Siyah, beyaz fark etmez.
El ele tutuşalım,
Dünyayı gezelim.

Dünya çocukların olsa,
Dünya neşeyle dolar.
Savaşlar olmadan
Barışı temsil edelim.

Her ten rengi
Başka uluslardan gelenler
Bizim kardeşlerimizdir daima.
Dünyaya seslenelim.

Kardeşçe yaşamak
Daha güzeldir.
Haydi, birlik olalım;
Dünyayı gezelim.

ZAMANIN RUHU

Zamanın sözlük anlamında uzaysal boyutu olmayan bir süreklilik olduğu söylenir. İşte tam da bu sebeple insanların değerini bilmesi gereken kavramlardandır. Bizlere hayatta her şeyi zaman getirir. Mesela bazen çok istediğimiz şeyleri eğer hak ediyorsak ve zamanı geldiyse kendimizde bulabiliriz. Yine bu sebeptendir ki belki de en önemli şey, zamanda bırakmak değil zaman içinde bırakmamayı öğrenebilmektir.

SAVAŞ VE BARİŞ

İnsanlar sürekli savaşıyorlar.

Barış nedir bilmiyorlar.

Hep alma derdinde

Düşman diye diye!

Artık barış olsun.

Paylaşalım her şeyi!

Savaş olmazsa olmaz mı?

Düşmanlar gerçekten var mı?

Savaşmayalım artık barışalım!

Herkes de şikayetçi savaştan

Barışalım kötüye inatla,

Bugün ya da yarın mutlaka barışalım!

NİL NEHRİ

Bereketli sularınla
Ünlüsündür Őu dünyada.
Sen olmasaydın
İnsan yaşar mıydı
Koca Afrika'da?

Uzun uzun dolaŐırsın
Neredeyse tüm dünyayı!
Seni anlatmaya yetiŐtiremez
Mısraları Őairler!

İNCİ KEFALİNİN YOLCULUĞU

İnci kefalleri, göç dönemlerinde adeta akıntıya karşı kürek çeken bir balıkçı gibi azimle akıntının tersine doğru yüzerler. İnci kefalleri, umutsuzluğa düşse de aç kalsa da devamlı akıntıya doğru yüzüp hayatta kalmaya ve yollarına devam etmeye çalışırlar. Doğal ve beşerî tüm olumsuzluklara göğüs gener, asla yollarından geri dönmezler. Azim, onların anahtar sözcüğüdür. Çünkü yollarında beliren kilitli kapıları azim ile açarlar. Eğer biz de hayat yolculuğumuzu inci kefaline benzetecek olursak, tıpkı onlar gibi seçtiğimiz yolda mücadele etmeliyiz.

ÇOCUK HAKLARI

Dünya yüzyıllar önce var oldu.

İnsanlık çoğaldı hür oldu.

Ben çocuk olarak doğdum.

Özgürlük benim oldu.

Benim çocuk haklarım var!

Çocuğum büyüyeceğim, hayallerim var.

Engeller yıkamaz beni.

Atatürk gibi bir kurtarıcıml var!

DÜNYA ÇOCUK BAYRAMI

Dünya çocuk bayramı,
Kiminin saçı siyah,
Kiminin saçı sarı.
Ankara'da buluştu
Dünyanın çocukları!
Her yirmi üç nisanda,
Tekrarlanır bu olay.
Buluşma nedenini açıklamak
Çok kolay!

ÇEVRE KİRLİLİĞİ

Çevreye atılan pet şişe, cam, pil, karton vb. şeyler, doğada yüzyıllarca kaybolmuyor ve doğayı kirletiyor. Etrafa ve doğaya zarar verecek atık madde atmayıp dünyayı korumalıyız. Ayrıca bu maddeleri geri dönüştürüp tekrar kullanırsak hem etrafta çöp kalmaz hem de dünya daha yaşanılabilir bir yer olur. Bununla birlikte, çevreye zarar veren tek şey atıklar da değil, egzoz gazları, fabrikadan çıkan dumanlar havayı çok kirletiyor. Bu nedenle fabrikalara filtre takmalı, arabalarında zamanında bakımlarını yaptırmalıyız. Çünkü deniz, okyanus, nehir ve göller de bu durumdan olumsuz etkileniyor. Su kaynaklarının kirlenmesiyle maalesef balıklar plastik yiyip ölüyor. Bize düşen görev, çevremizi korumaktır.

ATATÜRK'TÜR

Atatürk'tür ülkemizi kurtaran,
Türk insanı için çabalayan.
Atatürk'tür bağımsızlığı bize veren.
Vatan adına takdir edilmesi gereken.

Atatürk'tür karanlığımıza fener olan,
Yine odur o karanlıkta, fenersiz çabalayan.
Atatürk'tür ülkesi ile kalbi bir atan.
O kalbin içerisinde kocaman Türk sevgisi olan!

BENİM DÜNYAM

Televizyonda ağlayan çocukları değil,
Bir dostluk içinde yaşayan insanları,
Deney için kullanılan hayvanları değil,
Mutlulukla bakan canları görmek istiyoruz.
Hani derler ya "Dünyayı çocuklar yönetsin!" diye.
İşte o söz, her zaman ve her koşulda söylenecek!

HEY ÇOCUKLAR

Hey çocuklar, biz güneş gibi parlarız!

Doğarız ama batmayız.

Evrrendeki neşeli varlıklarız.

Neşenle bu yolda devam et.

Yelkenler hep fora!

Ayrımcılık yapmayalım hepimiz eşitiz!

Beraber yürüyelim bu yolda.

Beraber bitirelim bu yolu.

Her zaman sadık kal bize!

KALİTELİ YAŞAM

Her insan kaliteli bir yaşam ister. Her insanın hayalidir bu. Ama bunu elde etmek için savaşmak ve mücadele vermek gerekir. Çabalamak, kaliteli yaşamın ön adımıdır. Eğer çabalamazsanız kalitesiz bir yaşam kalır geriye. Birçok insan, villalarda, hatta sarayda bile oturmak ister. Ama pek çoğu bunu, savaşmadan, mücadele etmeden ister ve isteğine yenik düşer. Yenik düşmemek için, kaliteli yaşam için önce kendinize kaliteli bir soru sorun. "Neden istediğim şey için çabalamayayım ki?" İşte daha yola başlamadan böyle sorular sorun ki "Amacım neydi?" diye yarı yolda geri dönmeyin menzilden. Unutmayın, bir şeyin peşinden koşarsanız o da size doğru koşar. Bu sebeple hedefleyin, savaşın, mücadele verin ve kazanan siz olun!

BEZİRGANLAR'IN SAVAŞI

Bir zamanlar koca bir dağın yamacında Bezirganlar'a ait büyük bir kale varmış. Bezirganlar'ın düşmanları, beklenmedik anlarda bu kaleye saldırıp ganimet toplarmış. Oklarını, kılıçlarını bileleyip savaşa başlarlarmış. Bu savaşları savunmaları çok güçlü olduğu için Bezirganlar kazanırmış. Bezirganlar'ın düşmanları ise üzgün bir şekilde kalelerine dönerlermiş. Bezirganlar, bu savaşlar sonrası yorgun düşerlermiş. Dinlenip yorgunluklarını attıktan sonra büyük bir şölen verirlermiş. Toy sırasında kalelerinin kapılarını kocaman devler çalmış. Devler, çok sinirli ve agresifmiş. Bezirganlar, devleri gördükleri ilk an çok korkmuşlar ve hemen kapıyı kapatmışlar. Devler, daha da çok sinirlenip kapıyı kırmışlar. İçeriye dalıp her yeri darmadağın etmişler. Bezirganlar yine yay, ok ve kılıçlarını alıp savaşa başlamışlar. Bezirganlar, zor olsa da devleri alt edip savaşı kazanmışlar. Zafer sonrası yine şölen düzenleyip yiyip içmişler.

CANIM ATA'M

Düşmanlar kuşattı,
Yurdun her yanını.
Atatürk savaştı,
Kurtardı vatanımı.

Bize emanet etti,
Bu güzel vatani,
Onsuz kazanamazdık,
Bunca zaferi.

El ele verdiler,
Yolladılar düşmanları,
Şehitlerimiz olsa da,
Yılmadılar hiçbir zaman.

TEK GÖZ VE YENER HAN'IN SAVAŞI

Oğuzların ilinde, Hanlar Hanı Bayındır Han, yine büyük otağlarını kurmuş ve bir toy düzenlemiş. Fakat bu toy, önceki toylar gibi değilmiş. Bu toyda tüm mahsullere zarar veren canavar Tek Göz konuşulacaktı. Oğuzlar'a dikkatli olmaları gerektiği, büyük bir ordu kurulacağı ve orduya destek vermeleri gerektiği anlatılacaktı.

Bayındır Han, yerinden doğrulmuş. Büyük otağlarını kurmuş, otağların altlarına ipekten yapılmış seccadeler sermiş. Otağların içini donatmış, aşılar yığmış, içecekler koymuş ve sonunda toy için herkesi çağırmış. Herkes çoluğunu çocuğunu toplamış, toy için o büyük otağlara kadar gelmiş.

Toy başlamış, aşılar yenmiş, içecekler içilmiş. Sıra gelmiş asıl konuya. Hanlar Hanı, Bayındır Han başlamış konuşmaya. Şimdi, yedik, içtik, konuştuk, sohbet ettik, artık asıl konuya geçelim. Büyük ve heybetli bir canavar mahsullerimize zarar veriyor. Bu yüzden sizlere canavar Tek Göz ile savaşmak için büyük bir ordu kurulacağını bildiriyorum.

Bayındır Han, bunları söyledikten sonra ortalığı bir korku kaplamış, ama onlar da bir süre sonra korkunun çözümü olamayacağını anlamış. Herkes orduya elinden geldiği kadar destek vermiş. Her Bey, oğlunu orduya göndermiş. Böylece büyük bir ordu oluşmuş. Bu ordunun içinde Uruz Han'ın oğlu da varmış. Han, tek oğluna çok ilgi gösterir, bir dediğini iki etmezmiş. Onun gelişimi için her şeyi yaparmış. Bu yüzden Uruz Han'ın oğlu, çok güçlü ve kendine güvenen bir çocukmuş. Babası Uruz Han, oğluna ok atmayı, av avlamayı ve savaşmayı öğretirmiş.

Orduda savaşa hazır hale gelmiş. Bunu bilen Tek Göz 'ün peri anası yanına gelmiş ve parmağına sihirli bir yüzük takmış ve şunları söylemiş: "Ey Tek Göz, bu yüzüğü takınca derine kılıç geçmez, ok işlemez. Bu yüzüğü tak ve ordunun üstesinden gel," demiş.

O sırada Uruz Han, oğlu ile kucaklaşıp, vedalaşıyormuş. Bizim Uruz Han'ın oğlunun ismi yokmuş. Çünkü Oğuzlar döneminde bir kişinin isminin olabilmesi için kahramanlık yapması gerekiyormuş. Bizim oğlanın atası ona şöyle demiş: "Ey oğul, gitme, ocağımı ıssız bırakma!" Bizim isimsiz oğlan, "Hanım, gitmeliyim, vatanımı o kötü yaratıktan kurtarmalıyım." demiş. Uruz Han, yaşlı gözleriyle oğlunu orduya yollamış. Bizim isimsiz oğlanın orduda kısa sürede bir arkadaşı olmuş. İki birbirlerinden eğer orduda sağ kalamazlarsa, bunu ana ve atalarına bildirmelerini istemişler. Ordudaki herkes kılıçlarını almış, oklarını kınlarına koymuşlar ve atlarının üstüne binip yola koyulmuşlar.

Ordu, dağları, bayırları, sarp kayalıkları geçtikten sonra sonunda Tek Göz 'ün yanına gelmiş. Tek Göz beklemediklerinden çok daha büyükmüş. Tek Göz, göz açıp kapayıncaya kadar askerlerin çoğunu ezip geçmiş. Bizim isimsiz oğlan, Tek Göz 'ün derisine yüzlerce ok gelmesine rağmen, yara bile almadığını görmüş. Arkadaşıyla birbirlerine bakmışlar. İsimsiz oğlan sormuş:

"Bu Tek Göz 'ün zayıf yeri yok mudur? Baksana, hiçbir ok derisine geçmez, bıçak işlemez." Arkadaşı yanıtlamış: "Onun zayıf yeri gözüdür. Bu konuşmadan sonra birlikte Tek Göz 'ün gözüne ok atmaya çalışmışlar. Ama Tek Göz, bizim isimsiz oğlanın arkadaşısını da yaralamış.

Bunu gören isimsiz oğlan çok kızmış. Bir sıçrayışta Tek Göz 'ün zayıf gözünü isabet ettirmeyi başarmış. Tek Göz yere yığılmış. Böylece zafer Han ve ordusunun olmuş. Bunu görenler, hemen Dede Korkut'u çağırmış. Dede Korkut yanlarına gelmiş ve kopuzuyla bir şeyler söylemiş:

"Kara dağlar, arkada olsun.

Ana ve atanın yeri uçmak olsun.

Oğuzları canavardan kurtardın ya,

Ulu Tanrı seni korusun,

Bundan böyle adın "Yener" olsun.

İsmi ben verdim, kaderini Allah yazsın."

GÜNEŞ, YILDIZ VE AY ARKADAŞ

Merhaba ben güneş,
Şeklim küreyle eş.
Ben bir yıldızım,
Dünyayı aydınlatırım.

Benim adım ay,
Şeklim bazen dolunay.
Benim ışığım yok ama
Güneşten ışık alırım doya doya.

Benim adım yıldız,
Biz parlarız.
Güneşten küçük bir ışık kaynağıyız.
Ama biz ısıtamayız.

Biz arkadaşız,
Hep yardımlaşırız.
Beraber oynarız doya doya,
Kalpler atar her anda.

ORMAN VE HAYVANLAR

Farklı bir evren gibi ormanlarımız,
Mutlu mutlu yaşar hayvanlarımız.
Bir bağ vardır aralarında
Kopmaz bu bağ asla!

Birbirlerini üzmez onlar,
Cik cik öten kuşlar.
Bulutı bakan güneş
Çiçeğe konan kelebek.

GÜZEL DOĞAM

Renk renk çiçekler
Uçuşuyor kelebekler
Kapatıyor güneşi
Büyük küçük bulutlar.

Siyah, beyaz, mavi
Her renkte bulut var.
Büyük küçük her boyda
Renk renk çiçek var.

TABIAT

Doğa ne güzel
Kelebekler, çiçekler
Bozulmasın bu güzellik
Kalsın bu güzellikler.

Çiçeklere, böcekler
Güneş ışık versin.
Bulutlardan düşen damlaları
Tabiat ormanlardan eksik etmesin.

BİLGE OBUR VE KARA CADİ

Bir varmış,bir yokmuş. Kimsenin bilmediği ıssız mı ıssız balta girmemiş ormanın birinde periler yaşamış. Bu ormanın adı Perili Orman'ı. Ormandaki herkes mutlu mesut yaşıyor. Bu ormanın bir de kralı varmış. Kralın adı Bilge Obur'muş. Bilge Obur, kral olmadan önce bir arkadaşıyla bu ormanda yaşıyor. Arkadaşının adı da Kara Cadı'yı. İkisinin yedikleri içtikleri ayrı gitmezmiş. Bir gün ormandaki diğer kişiler Bilge Obur'dan ormanlarının kralı olmasını, onların başlarına geçip onlara sahip çıkmasını istemişler. Bilge Obur bu teklifi hemen kabul etmiş ve ormanın başına geçmiş ama bu durum Kara Cadı'yı pek mutlu etmiyormuş. Bilge Obur başa geçtikten sonra Kara Cadı'ya eskisinden daha farklı davranmaya başlamış. Krallığın başına geçtikten sonra bu durum üzerinden Kara Cadı'yla büyük bir kavga etmişler ve Bilge Obur, Kara Cadı'yı ormandan kovmuş. Bu durumu kendine yediremeyen Kara Cadı, o gün "Geride dönüp intikamımı alacağım." diye kendine söz vermiş.

Aradan yıllar geçmiş. Bilge Obur kendi ormanını büyütmüş, yeni kişiler yetiştirmiş ve o günden sonra sadece iyilik için yaşamaya yemin etmiş. Diğer taraftan da Kara Cadı , Perili Orman'a diyarlar diyarı uzak bir yerde kendi yerini kurmuş ve kendi ormanının başına geçmiş. Bilge Obur'un aksine Kara Cadı, o günden sonra kötülük ile beslenmiş, ormanda "Kötülüğün Kraliçesi" olarak bilinirmiş.

Bilge Obur, aradan yıllar geçtikten sonra arkadaşlığın değerini anlamaya başlamış. Kara Cadı da diğer yandan intikam yolları arıyormuş ve sonunda bulmuş. Amacı, Bilge Obur'un ormanındaki halkı kaybetmesini sağlamakmış. Hemen göreve başlamış, bir iksir yapmış. Bu iksirini özelliği, ağaçlara dökülerek yayılması imiş. Ormanındaki cadılardan birini görevlendirmiş ve Cadı yola çıkmış. Yapması gereken şey, Kara Cadı'nın yaptığı iksiri ağaçlara dökmekmiş. Uzun uzun yollar gitmiş ve sonunda Perili Orman'a ulaşmış. Ağaçlara iksiri gizli gizli dökmüş ve anında etrafa güzel bir koku yayılmış. Bu koku, insanı kendine çekiyor; yaklaşıncaya da zehirleyip bayıltıyormuş. Hızlı şekilde ağaçlara iksiri döken Cadı oradan uzaklaşmış. Kara Cadı, küresinden olup biten her şeyi görüp kakkaha atıyormuş. Perili Orman'daki her şey kötü bir hâl almaya başlamış. Herkes zehirlenerek bayılıyor ve kendine gelenler ormanı terk ediyormuş. Elinden hiçbir şey gelmeyen Bilge Obur, sorunun kaynağını aramaya başlamış ve bulmuş. Ormanda tek kalan Bilge Obur, bu işi yapabilecek olan tek kişinin Kara Cadı olduğuna eminmiş. Bencilliğinin bedelini ödediğini biliyormuş. Geç de olsa hatasının farkına varmış. Bilge Obur'un üzüntüsünü küresinden gören Kara Cadı, Bilge Obur'a bir mektup göndermiş. Mektupta "Yalnız kaldığını görebiliyorum, eski anılarımız hatrına benim ormanıma gelip burada konaklayabilirsin." diyor. Bu teklif, intikam almak içinmiş oysaki. Teklifi kabul eden Bilge Obur koyulmuş yola. Uzun uzun yollar gitmiş ve ormana varmış. Kendisini Kara Cadı karşılamış. Bilge Obur'a Kara Cadı bilerek birkaç gün iyi davranmış ve onun güvenini kazanmış.

Kara Cadı bir yarışma düzenlemeye karar vermiş. Yarışmanın konusu iyilik ve kötülük. Yarışmaya özellikle Bilge Obur'un katılmasını istemiş. Yarışmada Kara Cadı ve Bilge Obur birlikte yarışmışlar. Yarışmayı Kara Cadı kazanmış ve Bilge Obur'a hiç beklemediği bir hamle yapmış. "Yarışmayı kaybedenler ormandan kovulacaktı. Yarışmada tek kaybeden sensin. Bu yüzden ormanımı hemen terk et!" diyen Kara Cadı, Bilge Obur'dan böylelikle intikamını almış. Bilge Obur duyduklarına inanamayarak "Bu işin içinde bir bit yeniği olduğumu biliyordum ama zamanında aynısını ben de sana yapmıştım. Anladım ki yaşadığınızı yaşamadan ölmezmiş insan!" diyerek ormandan uzaklaşmış.

Kara Cadı intikamını aldığı için mutluymuş ama arkadaşının durumuna da üzülmüş. İçinden "En azından ona arkadaşlığın önemini tekrar hatırlattım." diyerek kendine teselli vermiş.

